

Padanje rojstev v Nemčiji. Odkar obstoji urejena statistika o gibanju prebivalstva, to je od leta 1841, se je leta 1932 v Nemčiji prvič dogodilo, da znaša število živorojenih otrok manj kot milijon. Bilo je namreč rojenih 978.360 otrok, torej 53.600 manj nego leta 1931. Ako preračunamo svoto na 1000 prebivalcev, je rojstveno število padlo od 16 na 15. Tako je Nemčija dosegla poleg Švedske najnižje rojstveno število med vsemi evropskimi državami. Padanje rojstev v Nemčiji učinkovito pojasnjuje primera s Francijo. Leta 1928 je znašalo nemško rojstveno število 18,6 (na 1000 prebivalcev), francosko pa 18,2. L. 1932 pa je bilo v Nemčiji na 1000 prebivalcev rojenih 2,6 otrok manj ko v Franciji, kjer znaša rojstveno število 17,2. Ako bi se padanje rojstev v Nemčiji vršilo v tej meri naprej, bi postalo usodno za nemško prebivalstvo. Hitlerjanci bodo morali poseči po drugih sredstvih, kakor je zakon o sterilizaciji (povzročanju neplodnosti) dedno obremenjenih in bolnih, ako bodo hoteli temu usodnemu padanju napraviti konec.

Francoski katoličani in šolstvo. Ko je francoski liberalizem in radikalizem državno šolo povse razkristjani, so francoski katoličani hiteli, da rešijo svojo mladino z zasebnimi krščanskimi šolami. Žrtve, ki so jih morali prinesiti ter jih prinašajo v to svrhu, in sicer gnotne žrtve, so bile jako velike. Pa se jih katoliški verniki niso zbal, dobro vedoč, da je treba za krščansko vzgojo mladine storiti in žrtvovati vse. Da bi zasebne verske šole uspevale v vsakem oziru, so katoliški starši, kojih otroci obiskujejo te šole, ustvarili medsebojno organizacijo. Leta 1931 je ta organizacija imela 9000 članov, sedaj pa jih ima preko 40.000. Glavni namen te organizacije je sodelovanje staršev pri duhovni vzgoji njihovih otrok, gnotni prispevek za vzdrževanje verskih šol in organizirana obramba teh šol v slučaju potrebe. Nečudno je bilo v Parizu glavno zborovanje organizacije katoliških staršev. Pri tej priliki je bilo ugotovljeno veliko napredovanje te vprav sodobne organizacije, ki obeta najboljše uspehe za bodočnost. Z veliko hvaležnostjo se je tudi ugotovila izredna požrtvovalnost francoskih katoličanov v šolskem vprašanju. Katoličani morajo kot državljani prispevati za vzdrževanje brezverskih državnih šol, obenem pa morajo z lastnimi pristoječimi prispevki vzdrževati zasebne verske šole. Francoski katoličani dokazujejo, da se da tudi v težkih prilikah veliko storiti za katoliško stvar, ako je za to dovolj razumevanja, volje in požrtvovalnosti.

Radio v službi Cerkve. Modernih iznajdb se kaj rada polasti človeška slabost in pa špekulacija, ki računa s človeškimi strastmi in z njihovo zadovoljivostjo. Morejo pa moderne iznajdbe tudi služiti dobremu namenu in v tej

službi dosti dobrega storiti. Dokaz za to je radio, ki ga je Amerika podredila potrebam katoliške Cerkve. V Zedinjenih državah je razdalje med posameznimi cerkvami jako veliko. Ljudje, ki bi tudi hoteli zadostiti svojim verskim dolžnostim in obenem potrebam, tega ne morejo storiti, ker je najbližja cerkev preveč daleč. Tako si pomagajo z gramofonom in radijem. V Zedinjenih državah vrši katoliška Cerkve veliko in važno apostolstvo preko radija. Amerikanci imenujejo to apostolstvo nakratko »Cerkev v zraku«. Katoličani imajo 7 lastnih radio-postaj. Vrhtega so vsi važnejše radio-postaje vpeljale takozvano »katoliško ure«. Takrat govorijo v radiju najodličnejši in najbolj izobraženi katoliški duhovniki in laiki. Uspehi so veliki. Ljudje, ki že leta in leta niso slišali besede božje ali verskega pouka ali verske obrambe, dobijo naenkrat priliko za to. Bolniki, ki težko trpijo po bolnišnicah, slišijo najbolj učinkovite besede tolažbe. Ljudje, ki omahujejo pod težo dvoma in obupa, so deležni razjasnitve, utehe in vzpodbude. Potom »katoliške ure« v radiju se je že zgodilo večje število čudovitih spreobrnitev k veri in verskemu življenju.

Duhovnik — pionir letalstva. Vatikanski list »Osservatore Romano« je nedavno prinesel poročilo o priprostem italijanskem duhovniku, ki ima velike zasluge kot pionir letalstva. To je Abdon Menicali, ki je živel od leta 1827 do leta 1886 v italijanskem mestu Todi. Menicali si je že kot deček zgradil nekako letalo. Ko pa se je z njim spustil v zrak, je padel na tla ter si zlomil nogo. Čeprav se mu je prvi praktični poskus popolnoma ponesrečil, Menicali vendar ni izgubil veselja, marveč je začel letalsko stroko temeljito študirati. Z velikimi žrtvami je kot župnik v Todi si zgradil letalo, ki ga je s kupole svoje cerkve spustil v zrak. Ta gradnja je bila zasnovana na načelih, ki so podlaga moderni gradnji letal. Ljudje kajpada svojega župnika niso razumeli, marveč so o njem delali obsojevalne in zasmehovalne opazke. To pa Menicalija nikakor ni zmedlo v njegovih nazorih. Vztrajno je poudarjal: »Kdor dela ovire razvoju letalstva, ta hoče zavreti napredek civilizacije (omike)«. Menicali je sanjal samo o dobrih in plemenitih namenih, ki jim naj služi letalstvo. Ničesar ni hotel slišati o tem, da bi se iz letal sipalo na ljudi razdejanje in smrt. Svrha, ki bi ji po njegovem mnenju moralo letalstvo biti podrejeno, je približanje in pobratimstvo med ljudmi in narodi in razširjanje krščanstva v vseh delih sveta. Menicali bi se nemara obrnil v grobu, če bi doznal, kakšno ulogo je letalstvo igralo v svetovni vojni, kaj so Japonci iz svojih letal uganjali proti nezaščitenim Kitajcem, in kako strašno uničujoče sredstvo hočejo militaristi napraviti iz letala v bodoči vojni.

Evharistični shod v Turnišču. V našizadnji številki smo poročali, da se bo vršil dne 15. avgusta v Turnišču velik evharistični shod. Ker pa bo ta dan naš prevzvišeni Nadpastir ustoličen in se shoda ne bi mogel udeležiti, se pri-

reditve odloži na dan 8. septembra. Na shodu bo imel Prevzvišeni pridigo in slovesno sv. mašo.

»Denarna neodvisnost.« »Domovina« poudarja v svoji številki dne 27. julija veliko dobroto neodvisnosti od denarja, ki je sedaj nastopila, ter piše: »Na uvidevnosti kmetskega, obrtniškega in trgovskega stanu je sedaj, da bo znal čuvati to najdražjo svetinjo denarne neodvisnosti.« K temu pripominjamo: »To najdražjo svetinjo denarne neodvisnosti« bo tem lažje očuvati, ker danes nima denarja ne kmet ne obrtnik ne trgovec.

Letošnji »Mariborski teden.« Dne 5. avgusta se pričanja letošnji »Mariborski teden« ter traja do 15. avgusta. Obiskovalci Maribora imajo na vseh železniških progah polovično vožnjo, ako so v posesti legitimacije, ki jim služi obenem za vstopnico na vse prireditve in kot srečka pri žrebanju velike efektne loterije. Za časa »Mariborskega tedna« bodo letos naslednje razstave: tujsko-prometna razstava (kulturni in socialni razvoj Maribora in okolice), velika lovska razstava, razstava narodnih noš in vezenin, vrtnarska razstava, vinarska razstava in vinska poskušnja, kuncerejska razstava dalje še paviljon mariborske umetnosti, paviljon sportnih trofej mariborskih društev, paviljon »Jadranske Straže« ter razstava predmetov za efektno loterijo. Poleg tega se nudijo obiskovalcem Maribora ob »Mariborskem tednu« še gledališke predstave na prostem, sportne in telesnovzgojne prireditve ter razna zabavišča in privlačnosti.

Oče veččlanske družine utonil v Dravi. Letos je postal tretja žrtev Drave v Mariboru v noči od 24. na 25. julija 48-letni mestni tlakovalec Franc Kaiser. S svojima sinovoma je lovil pri Bresternici ribe v Dravi. V noči so se vračali v čolnu proti Mariboru, da bi pristali pri Pristanu. Imeli so sicer luč v čolnu, a vendar je zadel ta pri mestni brvi ob neko oviro v vodi, se postavil počez in močan tok ga je prekučnil in vsi trije ribiči so popadali v vodo. Vsi trije so bili večji plavanja, a najslabši plavalec je bil 14letni Dolfi, ki se je pred kratkem pri kopanju že potapljal v Dravi in je bil rešen v zadnjem trenutku. Dolfiju je tokrat priskočil na pomoč 18letni brat Franc in sta oba srečno dosegla obrežje. Oče je plaval po sredini, obleka se mu je napila vode in pri glavnem mostu je obupno zaklical na pomoč. Kmalu za mostom so ga odnesli dravski valovi. Kaiser zapušča veččlansko, nepreskrbljeno družino.

Po sedmih mesecih v vodo odvržena novorojenčka so odkrili kopalci 25. julija v ribniku v Betnavi pri Mariboru. Sredi meseca decembra l. l. je vrgla otročička v ribnik služkinja Marija Križanič.

Proti zobnemu kamu

SARGOV KALODONT

Velik vlom pred mariborskim sodiščem. Parkrat smo že poročali o velikem vlom v poslovne prostore marib. carinskega posrednika Jakliča, ki je bil izvršen letošnjo veliko soboto. Vlomilci so odnesli krog 65.000 Din gotovine in nekaj deset tisoč vredne briljantne uhane. Za vlom so odgovarjali pred mariborskim sodiščem dne 25. julija: brata Otmar in Karel Novak s Pobrežja in njuna mati Terezija. Karel je priznal sodelovanje pri vlom, valil pa je glavno krivdo na nekega Dunajčana Vencla, o katerem pa oblasti niso mogle ničesar dognati. Otmar pa je sploh zanikal krivdo. Otmar Novak je bil obsojen na 6 let robije, trajno izgubo častnih pravic; Karel Novak na 5 let robije in 5 let izgube časti. Terezija Novak je dobila 6 mesecev strogega zapora, toda le pogojno na 5 let. Oba Novaka pa bode ta po prestani kazni za tri leta izgnana. Vsa trojica še mora plačati 30.500 Din za uhane in uro in primanjkljaj gotovine 14.752 Din.

»Največji tis v Sloveniji.« Z ozirom na članek, objavljen v našem listu dne 7. junija 1933, sporočamo sledeče: Pretekli teden se je oglasil v našem uradništvu g. Jakob Jurše, po dom. Ozim, posestnik v Bistrici, pošta Limbuš pri Mariboru. Na njegovem posestvu stoji drevo tis, ki ima v obsegu 3 m 50 cm. Sodi se, da je to drevo staro 900 do 1000 let.

Smrtno zadet na lovu. 73letni upokojenec guštajnske jeklarne Ferdinand Lasnik se je podal dne 25. julija zjutraj v družbi tovariša na Steharnikov vrh. Hotel je pokazati mlajšemu lovcu najboljša stojišča. Po nesreči se je sprožila mlajšemu puška. Šibre so zadele Lasnika skozi pleč. in izstopile pri prsih. Obstreljeni je čez nekaj časa izdahnul. Lasnik je bil 56 let lovec. Pred leti je bil po nesreči obstreljen na lovu in je nosil v grlu šibro kot spomin na dotični dogodek.

Sam si je preparal trebuh. Železniški zvaničnik Ivan Ternišek iz Leskovca pri Črešnjevcu si je preparal v duševni zmedenosti radi neozdravljive bolezni z nožem trebuh. Orožniki so ga našli mrtvega v mlaki krvi v grabnu pod Klopč.

Najdena utopljenca v Muri. Zadnjič smo poročali, kako sta utonila pri kopanju v Muri dne 18. julija mladeniča Anton Štrakl in Alojz Maček iz Hercegovščaka. Truplo Alojzija Mačka je naplavila Mura pri Petajncih. Truplo Antona Štrakla je videl plavati po Muri mlinarski pomočnik Bračič, ki se je pognal v reko in potegnil na breg utop-

ljenca pri mizarski delavnici Ivana Para v Gornji Radgoni.

Smrtna žrtev vsled pijančevanja pobesnele podivjanosti. Družba kakih 10 fantov se je vračala od žeganja na Kapell proti domu skozi Okoslavce, kjer ima posestnik Kurbus dovoljenje za prodajo 5 litrov vina, ki se lahko odnese. Fantje so se ustavili pri Francu Frasu v Okoslavcih in pili pri njem od Kurbusa naročeno vino. Izbruhnili je med vinjenimi običajni prepir in — pretep. Najbolj se je odlikoval med ruvaši Matija Pihler iz Očeslavcev. Potegnil je nož, grozil okrog in se hotel nad nekom znositi. Zadel je na 20letnega Ivana Mira iz Grabonoškega vrha. Vrgel ga je na tla, mu razparal z nožem prsa ter ranil srce, da je napadeni izdahnul na licu mesta. Surovina je po opravljenem krvavem poslu še divjal okrog in delil zaušnice. Mir je postal le po naključju smrtne žrtev vsled pijanosti popolnoma podivjane posurovelosti.

Obračun radi posestva. Posestnika Neža in Franc Jeranovič iz Tršca pri Ptujju sta že pred leti kupila posestvo od posestnika Martina Škrila v Skorbi. Kmalu pa so med njimi nastali spori, prišlo je do tožb in novi posestnik je bil odpravljen iz stanovanja. Jeranovič pa je vložil obnovitveno tožbo in se zopet naselil na svojem starem domu. Te dni je prišel k Jeranoviču njegov nasprotnik v družbi dveh tovarišev, češ, da bodo napravili novo pogodbo. Kmalu je došlo do prepira in spopada, iz katerega sta odnesla Jeranovič in njegova žena tako hude poškodbe, da sta se morala zateči v bolnišnico. Z zadevo se bavijo sedaj orožniki.

Vlom sredi dneva je bil izvršen v Drstelskem vrhu pri Ptujju v hišo posestnika Jažefa Heriča. Vlomilec je izkoristil gospodarjevo odsotnost in odnesel precej denarja. Sumijo, da se je najbrž splazil nepridiprav v noči v hišo in čakal, dokler ni gospodar odšel in je nato nemoteno opravil svoj tatinski posel.

Demačija pogorela. V Dražencih pri Ptujju je upepelil ogenj posestniku Andreju Klančeku stanovanjsko in gospodarsko poslopje, ki sta bila krita s slamo. Gašenje je bilo otežkočeno zaradi pomanjkanja vode. Obstoja sum na — požig.

Strel v glavo. V Jiršovcih pri Ptujju je bil obstreljen od neznancev 26letni posestniški sin Srečko Rojko. Krogla mu je obtičala v lobanji. Obstreljeni se zdravi v ptujski bolnišnici.

Požar. Posestniku Ivanu Šalamonu v Podložu pri Ptujju je uničil ogenj go-

spodarsko poslopje in z opeko krito streho hiše. Zgorelo je 3000 kg sena, razno poljsko orodje in dve svinji.

Otrok utonil. V Gomili, občina Sv. Bolfank pri Središču, je utonil 8letni sinček Janeza Fekonje, viničarja ormoške graščine. Po naključju je padel v betonsko cisterno pred hišo, v kateri je bilo 4 m vode. Fantka je že pred leti potegnila mati z grabljami iz mlake, v kateri bi bil sicer utonil.

Krvav obračun med očetom in sinom. Kmečki sin Janez Vidovič iz Slatine v Halozah se je spril s svojim očetom. Oče je potegnil v vinjenosti in prepričano nož in zabodel sina v desno stran prsi. Poškodovanega so prepeljali v ptujsko bolnico.

Žrtev Mura. Iz Lutvercev pri Gornji Radgoni poročajo: Mura požira neusmiljeno nove žrtve. Dne 27. julija popoldne so se šli trije delavci pri posestniku Stradnerju v Lutvercih med odmorom malo hladit v Muro. Jožef Korošec, star 34 let, doma iz Aženskega vrha št. 20, župnije Gornja Radgona, je začel klicati na pomoč. Približal se mu je tovariš Ivan Korošec, delavec iz Altdörfla, radgonske župnije, pa ga je napolzavestni ponesrečenec s tako močjo zgrabil za grlo, da se mu je sam komaj iztrgal, prepustivši tovariša valovom. Kakor vidimo, da res treba vsakega, ki gre v Muro, privezati na močno vrv, kar bi se prav lahko zgodilo, če se jih koplje več naenkrat. Tako bi se vsaj ognili nepotrebnim nesrečam.

Mila sođba. Celjsko sodišče je obravnavalo dne 28. julija naslednjo zadevo: 28letni posestnik Firar Jurij iz Kačjeka pri Konjicah je dne 5. februarja t. l. zvečer v Vrhovljah pri Konjicah s strelom iz stare zarjavele pištole težko poškodoval 21letnega Roriča Franca, da se mu morali pozneje v bolnišnici levo nogo nad kolonom odvzeti. Pred kazenskim senatom celjskega okrožnega sodišča je bil Jurij Firar obsojen na 3 mesece zapora.

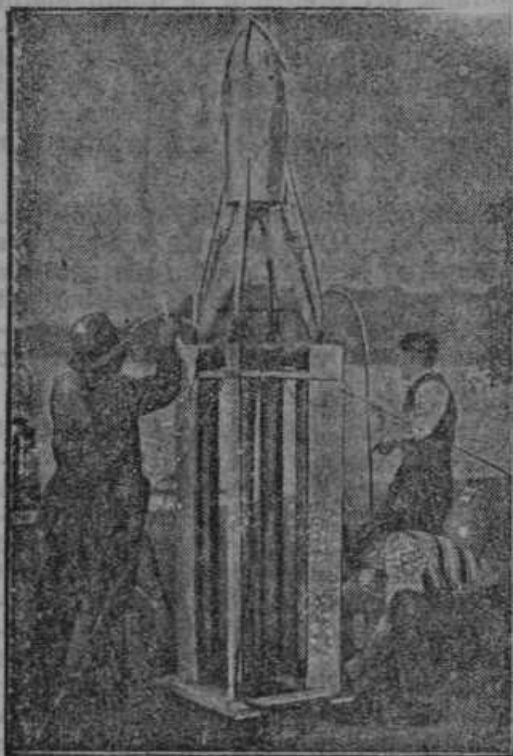
Pretkan uzmovlč pod ključem. Celjska policija je vtaknila pod ključ 22letnega bivšega natakara Antona Čebelo, rodom iz okolice Litije. Letos meseca aprila je zapustil Čebela zapore, kjer je presedel 18 mesecev radi cerkvenih ropov. Po klatenju po Avstriji in Nemčiji je prišel dne 26. julija v Celje, kjer se je spravil na večer v Marijino cerkev. Poškodoval je že bil ključavnico, ki vodi na kor. Ko je vstopila neka oseba v cerkev, se je skrtil pod klop. Stražniku je izjavil, da je hotel v cerkvi samo prenočiti. Policija je dobila pri zli-

kovcu 12 raznih ključev, plo, odvijáč in 2 vetriha.

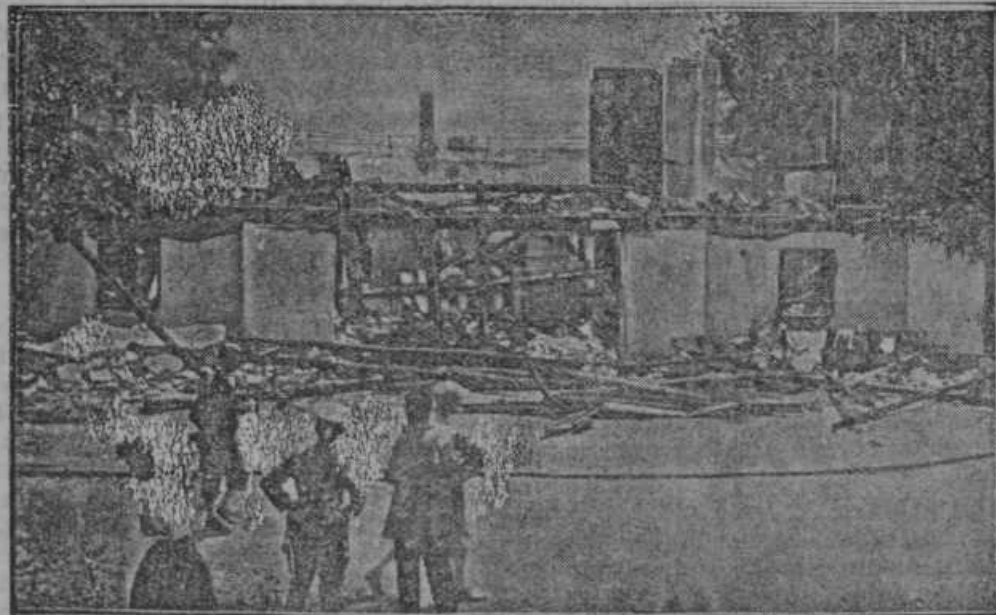
Nesreča pri kopanju. Dne 27. julija se je kopal v Dretí pri Gornjem gradu 11letni šolar Franc Smolnikar. Splezal je na drevo ob potoku in padel z drevesa tako nesrečno, da si je prebil lobanjo in pretresel možgane.

Plast zemlje je zasul v opekarni na Spodnji Hudinji pri Celju 24letnega opekarniškega delavca Ivana Laha in mu prizadajal hude znotrajne in zunanje poškodbe. Ponesrečenega so oddali v celjsko bolnico.

Raketa povzročila požar. V Zaborštu pri Dolu ob Savi je uničil ogenj ostrešje gospodarskega poslopja, last posestnika Ignacija Tomca. Nekí letoviščar je

Neuspeli poskus z raketo. Na otoku v Tegeler jezuru pri Berlinu je bila te dni izstreljena 2 in pol metra visoka raketa. Raketa, ki je bila namenjena za izredne višine, je dosegla komaj 60 m, makar je padla s silnim truščem v jezero.

✓ Eriju na Tirolskem so užgali hitlerje vcl slavno pasijonsko gledišče, kjer so se vršile pasijonske igre od leta 1613. Ogenj je stavbo popolnoma uničil.

Železniška nesreča pri Genevi v severnoameriški državi Illinois. Nesreča ni zahtevala nobene človeške žrtve.

sam izjavil, da je streljal rakete iz vojaške pištole. Druga raketa je priletela na kostanj poleg poslopja, tamkaj se je odbila, padla na streho gospodarskega poslopja in ga užgala.

Strelna ubila otroka. Posestnik Pirnat iz Senuš pri Krškem je radi bližajoče se nevihte vozil s polja pšenico. Srečno se pripeljal voz z dvema kravama na dvorišče in ustavil pri podu. Hitel je nazaj po izgubljen snop in pustil pri kravah sinčka. Ko se je vrnil, je našel poleg voza od strele ubitega otroka.

Pri vlamljanju v občinsko blagajno zasačena. V noči 26. julija so zasačili orožniki v Litiji pri vlamljanju v obč. blagajno: brezposelnega delavca Franca Lehana iz Gorice in brezposelnega litíjskega zidarja Josipa Boštjančiča. Boštjančič se je predal orožnikom na prvi poziv, Lehan pa je grozil z nekim orodjem. Orožnik je bil prisiljen, da je oddal nanj strel, ki mu je šel skozi levo ključnico, nakar se je udal tudi ta vlomilec. V blagajni je bilo 30.000 Din. Oba vlomilca sta bila izročena okraj-

nemu sodišču v Litiji in prepeljana v Ljubljano.

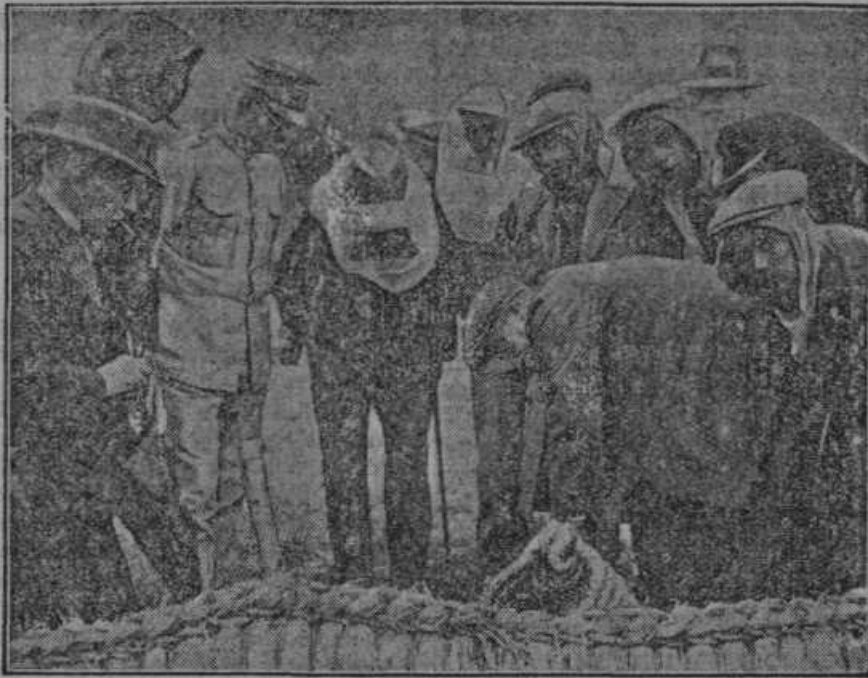
Nesreča hrvaškega hribolazca. V Begunjsčici v tržiškem pogorju je spodrsnilo po mokri travi nekemu hrvaškemu turistu, padel je globoko, si zlomil obe nogi in ga je našel šele po 36 urah drug hribolazec in poklical pomoč.

Teško je ponesrečil v gorah krog Tržiča prefekt škofovih zavodov v Šent Vidu pri Ljubljani, g. Friderik Frank. Pri nabiranju planink mu je spodrsnilo, padel je 20 metrov globoko, se potolkel po hrbtu, po rokah in prilitel z glavo na špičasto kamenje. Ponesrečenca so prepeljali v Ljubljano.

Smrtna nesreča na Triglavu. Na Triglavu je smrtno ponesrečil dne 26. jul. 18letni Marijan Grebenc iz Ljubljane. Padel je v globino 200 metrov in obležal mrtev.

Fant ustrelil dobro deklino. 20letna Angela Kobentar, po domače Rozarjeva, posestnikova hči, je hodila iz Hrušice na Jesenice k pevskim vajam za nedeljsko prireditve v Ljubljani. V petek dne 28. julija se je peljala Angela na kolesu k pevski vaji. Na samotni cesti od Jeseniškega Plavža do Hrušice je pričakal kolesarko 24letni brezposelni Črnologar, sin železniškega nastavljenca na Jesenicah. Prisilil je deklino, da je stopila s kolesa, začel jo je daviti in metati po cesti, da je bilo mesto srdite borbe oškropjeno s krvjo. Nasilneža je pregnal tovarniški uslužbenec Fležar, ki je pomagal žrtvi na noge in ji je s pomočjo gospe Janove izmil rane. Oba Samarjana sta pospremila napadeno proti domu. Ko je prišla trojica do prve hiše v Hrušici, se je pokazal na cesti Črnologar in pogljal Angeli smrtno kroglo skozi glavo. Po opravljenem krvavem činu je nastavljenec samokres nase, a ker se ni sprožil, je zginil v gozdu.

Poskus samomora. V duševni zmedenosti se je vrgla v Ljubljani na Celovski cesti skozi okno na cesto 22letna služkinja Danijela Waidi. Zlomila si je

Sejm s čebelami v holandskem mestu Venendaal.

obe nogi in se tudi na znotraj opasno poškodovala.

Monštranco in dva majhna ciborija so našli kopalci dne 24. julija t. l. v Krki pri Bršljinu poleg kamnoloma, kjer se izliva v reko mal potoček. Cerkevni predmeti so bili razdrti, zloženi v zaboj, ki je že bil ves obdan od apnenca, znamenje, da je že bil dolgo v vodi. Najdnina je bila izročena orožniški postaji v Novem mestu, ki vrši poizvedbe. Gotovo gre za cerkveni rop pred daljšim časom.

Voz in konj sta padla pri Ljubljani dne 26. julija v Ljublanico. Nesreča se je iztekla brez posebnih posledic.

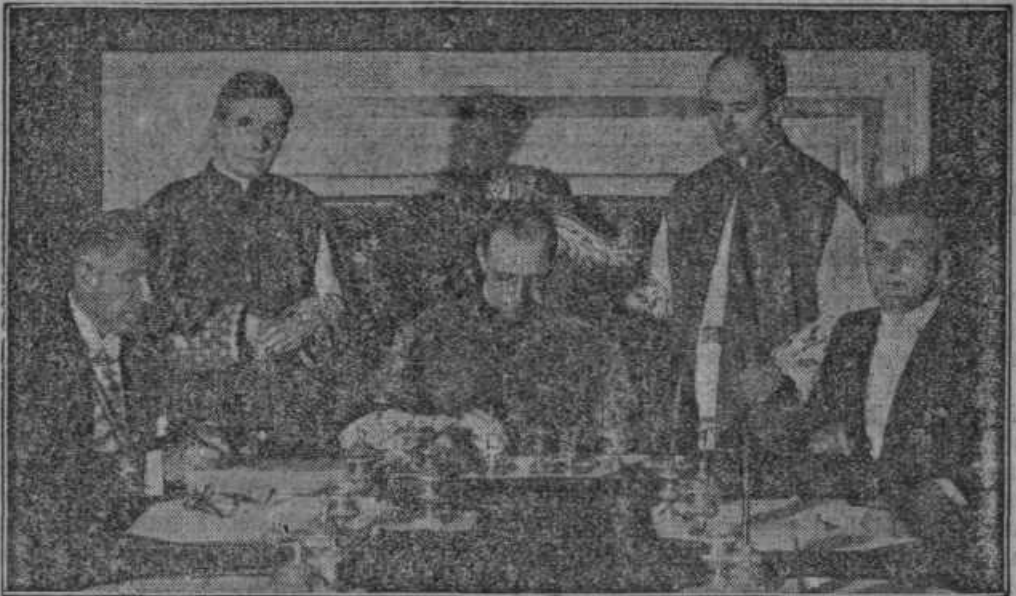
Prvi polet pred 400 leti.

Portugalci si lastijo slavo in pravico, da je bil eden iz njihove sredine, ki se je kot prvi dvignil v zrak s strojem, težjim nego zrak. Portugalska pisateljica

Donna Maria da Gloria nam je tudi sporočila ime prvega letalca. Pisal se je Joao Torto, po poklicu je bil učitelj. Dvignil se je v zrak pred 400 leti v Vizeu, ki je bilo glavno mesto portugalske pokrajine Beira alta.

Dne 1. junija 1540, trdi omenjena pisateljica v svojih spominih, je poslal Torto po mestu Vizeu posebne oznanjevalce, ki so kričali iz polnih grl: »Naznanjam prebivalcem tega mesta, da ne bo minul ta mesec, da bi ne bili videli največji čudež v podobi moža, ki bo poletel s pomočjo čarovniških peruti s stolpa stolne cerkve na Matejeva polja«

Donna Gloria nam je ostavila tudi natančen opis letalnega stroja, ki je dobival moč za letanje s pomočjo mišičevja letalca. Stroj je imel štiri peruti. Spodnji par je bil manjši od zgornjega. Štiri peruti so bile med seboj zvezane s železnimi, s suknom preoblečenimi obroči. Skozi obroče je vtaknil drzni letalec roke in noge.

Podpis konkordata (pogodbe) med Vatikanom in Nemčijo. Levo nemški podkancelar Papan, na sredini kardinal Pacelli, desno ministerjalni ravnatelj dr. Buttman.

Razna znamenja.

Če ima devojka premnogo ljubčkov, tedaj je to gotovo znamenje, da ne bo nikoli dobila moža.

Če noče bolnik zdravnika ter se ga brani, tedaj je gotovo znamenje, da še hoče živeti.

Če se sluge vozijo, je znamenje, da bode njihov gospodar kmalu peš hodil.

Če ima umetnik pri nas kaj veljave, tedaj je znamenje, da je tujec. Domači preroki in če so še tako izvrstni, nimajo veljave.

Če velik umetnik umrje lakote in pomanjkanja, je znamenje, da se bodo kmalu na čast njemu prirejale imenitne pojedine.

Pavel Keller:

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Predgovor.

Legenda pripoveduje o svetem Hubertu, da je na lovu v hladnem gozdu zagledal med rogovjem jelena, kateri je bil radi gonje le napol še živ, bleščeč bel križ, in da je zaradi tega čudeža padel na kolena ter spustil samostrel iz rok. Po tem doživljava je postal do sedaj lahkoživi akvitanski princ tih svetnik.

Hubert pa, o katerem pripoveduje ta roman, ni bil princ, niti lovec ne, še veliko manj pa svetnik. Imenuje pa se po pravici Hubert. Kakor kak lahkomiseln princ je namreč brezskrbno, da, brezvestno užil mnogo veselja v življenju: lovil se je za zlatom, močjo, ugledom, žen-

skami, popivanjem in dobičkom pri igri in je neki dan zagledal bel križ, ki se je svetil, nakar je ta njegova lovska strast obnemogla in postal je tih mož.

Ko je bilo še prav daleč do njegovega večera, se je utrudil. Tedaj je na neki preži zagledal križ velikega trpljenja. Ali se je zablščal v očeh nališpane, izgubljene ženske, ki je nenadoma bruhnila v jok? Ali je bil narisan na čelu stradane obraza, ki je gledal skozi šipe v dvorano, kjer je on razkošno stregel svojemu trebuhu? Ali pa se je zasvetil v svetilnici cerkvenikovi, ki je kazala pot k umirajočemu in ki jo je srečal do grla sit in napol pijan na svojem ponočnem potu domov? Ali pa ga je videl plavati nad belo mrliško blazino, na katero je prerano moral položiti svojo glavo njegov najboljši noroglavi prijatelj?

Nekje pač je zagledal Hubert križ velikega trpljenja.

Morebiti je kdaj v tih večerni uri, že v somraku, sam sedel v svoji sobi in v misli zatopljen pogledal v veliko zrcalo. V njem je uzi-